

Publicerad 2006-05-23 21:44 av Patrik G

*Oj.... det blev en stark dikt kände jag. Ser väldigt dystert ut när jag läser den nu. Skönt.
Nä, nu ska jag gå och hitta på ngt roligt innan jag går och lägger mig :-)*

Vägbulan

En vägbula lika stor som min tumme sitter jag på nu
jag ser ut på ett karjt landskap
det är mitt inre
ett eko som vibrerar långt bort
från fjäran han kom
den, mitt inre som sa
-kom hem nu, du är saknad.
ekot dör ut
men det enda jag hör är ljudet av en ångvält
den gjorde bara sitt jobb
vägbulan var för stor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Patrik G med Poeter.se id #8342 innehar upphovsrätten